

Mesurar el benestar que generen els museus

Published by [Interacció](#) [1] on 21/04/2015 - 09:01 | Last modification: 17/08/2026 - 09:01

El *UCL Museum Wellbeing Measures Toolkit*, elaborat per Linda J. Thomson i Helen J. Chatterjee, parteix d'una qüestió molt concreta: **com es pot avaluar si participar en una activitat d'un museu o una galeria modifica el benestar psicològic de les persones?** La proposta trasllada al context museístic instruments procedents de la recerca en salut i els converteix en eines senzilles que poden utilitzar els mateixos equipaments.

El Toolkit no pretén mesurar totes les dimensions del benestar. Se centra en els **canvis autopercebuts d'estat d'ànim i emocions**, perquè són els que poden variar amb més facilitat després d'una intervenció breu. L'eina està pensada tant per a activitats puntuals com per a programes continuats i permet combinar diferents instruments segons les característiques dels participants i de l'activitat.

La proposta inclou dos qüestionaris genèrics, de sis i dotze ítems, que recullen aspectes com sentir-se feliç, implicat, còmode o segur, gaudir de la companyia dels altres, conversar, sentir interès o confiança. A aquests qüestionaris s'afegeixen les **Wellbeing Measures Umbrellas**, unes escales visuals hexagonals en què cada persona valora de l'1 al 5 la intensitat amb què experimenta sis emocions. Hi ha versions de benestar positiu i negatiu i adaptacions específiques per a persones joves i grans. El disseny visual, amb la intensitat del color associada a la puntuació, busca facilitar-ne una utilització intuïtiva.

Mesurar el benestar permet incorporar a l'avaluació dels museus allò que l'experiència cultural produeix en les persones, i no únicament allò que els equipaments fan o quantes persones hi participen.

Una de les aportacions més interessants és precisament la possibilitat de comparar les respostes **abans i després d'una activitat**, o en diferents moments d'un programa, per observar variacions en el benestar. El document explica també com tractar les dades obtingudes mitjançant estadística descriptiva i apunta proves estadístiques per analitzar si les diferències observades són significatives.

El Toolkit és resultat d'un procés de desenvolupament en quatre fases amb museus i galeries del Regne Unit. Parteix de treballs previs del projecte *Heritage in Hospitals*, que havia estudiat els efectes de manipular i comentar objectes museístics amb pacients hospitalaris. A partir d'instruments clínics més extensos, la recerca va simplificar progressivament les escales i les va adaptar a les condicions quotidianes dels museus.

Llegit avui, l'interès del document rau també en el desplaçament que introdueix en l'avaluació museística: de comptar activitats, visitants o nivells de satisfacció a intentar observar els efectes de l'experiència cultural sobre les persones. Alhora, el mateix enfocament n'assenyala els límits. El benestar queda principalment reduït a variacions immediates i autodeclarades d'emocions i estats d'ànim. Per tant, l'instrument permet detectar una dimensió específica dels efectes d'una activitat, sense poder donar compte per si sol de processos socials, relacionals o culturals més complexos ni establir que una variació observada sigui atribuïble exclusivament a l'experiència museística. (n. de l'e., 2026)

Referència

Thomson, L. J., i Chatterjee, H. J. (2013). *UCL Museum Wellbeing Measures Toolkit*. UCL Museums & Public Engagement, University College London. [Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Manual, guia

Categories: Informes i documents

Tags: equipaments culturals

Tags: cultura i salut

Tags: avaluació de polítiques culturals

Tags: públics de la cultura

Tags: recerca cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2015/mesura-benestar-museus>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/cidoc_museum_wellbeing_measures_toolkit.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5756>